

H. förs den 19 April.

"Omme en gang
Förslag till
Konsultation
att sluta med
vinsta på hand
och vinner orolig.

Egen ålskade Emelie!

Så hjertligt tack! för ditt bref
i går, det var så innerligt kärt
och välkommet! Men äch! huru
vi har nu orat dig ålskade systar,
det är vi så beolsnade öffer. Hina
säger sig ha skrifvit, att jag där
redan var till bättre och kunde
ej tro att ^{du} af hennes bref skulle bli
sa orolig, emedeltid, förslag till
det, att du så ^{tona} slanta bref, och
var till syke. Du är så innerligt

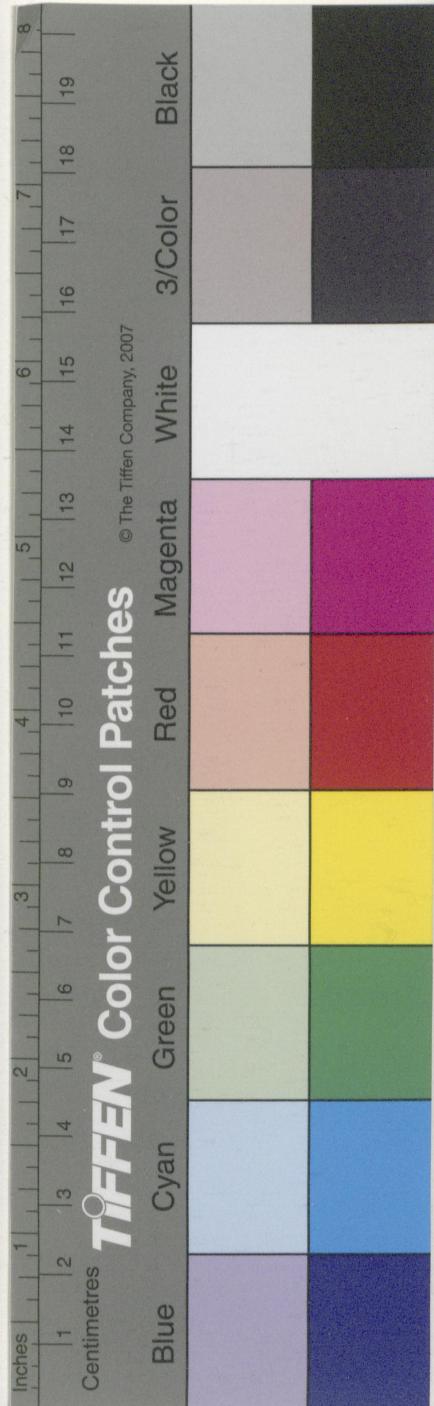
god och deltagande, ålskade Emelie,
därför gräjer dig så objekt andras
sorgen, och sykdomar, och bekymmer.
God löne dig för allt detta innerliga.

deltaganden för "a".

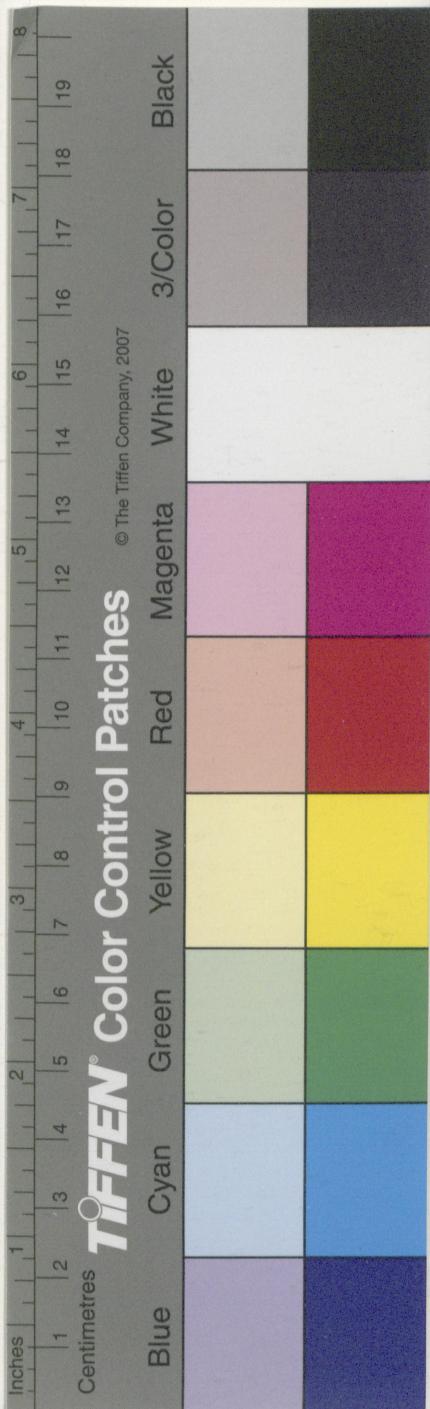
Utsökade Emelie, då du nu var utt
jag litet orks att skrifa, så finner
du det jag är sättre. Ja! God
vara tack! nog tyckes nu den lilla
skrålheten vara på öfvergående.

Pestan när Toini var här kände jag
sig ej bra, hade hösta, och var så
ömdeligt till skäftats, men jag
hoppades det skulle bli bättre, och
var äfven hos Lina den 7 April. Hon
täff det da värre att jag måste be
hurartjina, han mente då att det
kan ske klor Lung inflammation, att
det var nära, men bad mig ligga
alldeles stilla, det jag gjorde. Men
sedan katarren spröd sig också
i andras sidan, och ej häll sig
slott i den ena, saade H, att det giv var
farligt, och ej klor inflammation,
att det var katarr i den finaste sma
lufttrönen. Nu är jag nästan
och höstar ej mycket mer, blott
krafterna ville återkomma

(19.4.---)

så ^{är} det visst en stor nöd,
att jag åter fått sli frisk. Det
är så underligt att jag den här tiden
katarren varat, svindeln varit
berättelser, nästare, men nu ^{är} jag
eller friskare ifrån hystaren, så
vet jag nog att den börjar. —
Du min älskade Emelie sen
alltid måste plägas med olen,
^{svindeln} och det är så innerligt svårt,
och blektamt, hva då skulle man
taga till att få leverte olen? En
man det visste. Om läkarne
ändå skulle ordelinera kompinus
eller äderlätning kanske vore det bra.
Det är roligt att du ändå hittar ibland
kan sy på hanava. I går förtog
jag mig äfven att sy en stancl,
fint klof jag så mott, och trots
i mina armar, men det går
väl bättre en annan gång.
Gasfärne Lybeck är väl med hos
er. de skulle resa i går, varo här
på afton först. Men intillslar

det väl varit förstrefigt att
fått du i det eländiga föret
som med hår vara, det sade
jag nog dem, och ett och
beröd skjuta upp litet längre
men det tyckte att det nu
var färdigt för dem. Jag tank
te smärt skifra sig, men
mär Werner och Mikael skulle
resor till, så tyckte jag, att det
af dem fick härifrån mig.
Vi har väl kvar svart på B. nod
med den röta tio, ola promenaderna
väl lära vara omöjliga, och
kan väl gå i hela gränden.
Jag hämtar så att slippa båda
ut, men får väl ej det så
snart, och skulle nu ej
kunna räka givit det. Jag
väntar Hasastyrman i dag, (after
hur han varit) han givver
mig ola möjot starkhunde. —
ingen har ytt varit hos oss van
de frågor, undan vi är lätt, och

